

ten, en als wondere Werker voor, aan en in Israël van wondere dingen, ook in het feit der profetie wel waarlijk aan menschen voorzeggen liet, wat Hij, God Almachtig, over menschen dacht en met de kinderen der menschen bedoelde. Dat ik al wat op de Openbaring betrekking heeft uit mijn betoog weglaat, geschiedt dus allerminst uit schroom; alleen ter bevordering van helderheid. Immers die openbaring had er kunnen wezen en had nóg kunnen voortgaan, zonder dat er ooit een theopneuste Schrift gekomen ware. Stel u die revelatie uitgewerkt in haar verloop voor, zonder meer, dan is er van die Schrift nog niets; dan moet die Schrift er nog komen ¹⁴⁾; komen door een opzettelijk bestel; door een bestel dat dus ook het middel insloot waardoor die Schrift gewrocht en geformeerd zou worden, en dat wondere middel nu heet op de lippen der gemeente: de theopneustie. Het is denkbaar, al beweer ik het niet, dat er oudtijds nog andere machtige wonderen plaats grepen, die niet geboekt zijn; het is zeker dat er aangrijpende profetische redenen zijn gehouden, waarvan de Schrift ons niets meldt; het staat vast dat Jezus veel sprak en deed, waarvan ons niets bericht werd; ook dat de apostelen spraken, schreven wat niet tot ons kwam; maar dit alles, van hoe kostelijke waardij ook voor Israël en de eerste gemeente, raakt de Schrift als Schriftuur der Gemeente Gods niet. Immers de Schrift geeft uit die openbaring alleen datgeen en slechts zooveel als door God bestemd was, om in het blijvend organisme van het bewuste woord voor de kerk aller eeuwen bewaard te worden. Wat er in kwam en wat er uit wegbleef, regelde geen toeval, maar vaste keuze Gods, en die keuze richtte zich naar den zielsnood van Gods uitverkorenen en de behoefte der gemeente van Christus, van eeuwig gekend en daarom van vóór alle eeuwen bevredigd. Een mysterie der liefde en der vertroosting M. H. alleen dan te verklaren, indien elk en een iegelijk schrijver, aan wien de onschatbare genade en eere te beurte viel, om een grooter of kleiner deel van die Schrifture te boek stellen, bij dat schrijven niet zijn eigen meester was, maar dienst deel als instrument des Heiligen Geestes, en door dien Heiligen Geest alzóó bewrocht en gericht werd, dat de rolle schrifts, die, nadat stift of veder wegviel, voor hem lag, even gelijke vastheid aanbod, als ware ze door rechtstreeks goddelijke schepping ontstaan.

Maar hoe dit nu opgevat? Wil dit nu zeggen, dat de Heilige Geest evengoed Abiram als Mozes, even veilig Saul als David, even denkbaar Judas Iscariot als Johannes voor dien wonderen arbeid had kunnen bezigen? Zoo heeft men het voorgesteld M. H., en dwingt men mij, nu het zij zoo, dan stel ik ook hierin Gods mogendheid geen perk. God kan ook uit steenen Abraham kinderen verwekken; en Bileamsprofetie, Saul onder de profeten,